

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ

ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΔ'. ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Ο τυφλός τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου εἶχε βεβλαμμένα τὰ ὄμματα τοῦ σώματος ὑπὸ σωματικῆς ἀσθενείας· ἡμεῖς ἔχομεν ἐσκοτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς ὑπὸ τῶν ἀμαρτημάτων τῆς προαιρέσεως· ἐκεῖνος οὐκ ἔβλεπε τὰ ἐπίγεια, ἡμεῖς οὐ βλέπομεν τὰ ἐπουράνια. Ἄλλ' ὁ μὲν τυφλός, ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διήρχετο

διὰ τῆς ὁδοῦ, ὅπου αὐτὸς ἐκάθητο, εὐθὺς μετὰ προθυμίας μεγάλης ἐζήτει τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, κραυγάζων μεγάλη τῆ φωνῇ « Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με »· ἡμεῖς δέ, καὶ πιστεύομεν, ὅτι ὁ αὐτὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνώπιον ἡμῶν ἐστὶ διὰ παντός, καὶ λέγομεν « Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δε-

Λουκ. 18,
38.

Ψαλ. 15,
8.

» ξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ », οὐδό-
λως ὁμως φροντίζομεν περὶ τῆς συγχωρή-
σεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, οὐδὲ κραυγά-
ζομεν ἐκ ψυχῆς τὸ « Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ
» Δαβίδ ». Μιμησώμεθα, ἀδελφοί, σήμερον
τὸν τυφλόν, παρακαλέσωμεν καὶ ἡμεῖς
προθύμως, ὡσπερ ἐκεῖνος, βοήσωμεν καὶ
ἡμεῖς, Ἰησοῦ υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησον ἡμᾶς,
ἀνοιξον ἡμῶν τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς, ἵνα
ἴδωμεν τὰ θαυμάσιά σου, καί, κατανοή-
σαντες τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς σου
φωνῆς τὴν δύναμιν, ἀπροσκόπτως πορευ-
σώμεθα τὴν μακαρίαν ὁδὸν τῶν ἀγίων σου
προσταγμάτων.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ
ἐγγίζειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχῶ, τυ-
φλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν
προσαιτῶν.

Τὴν αὐτὴν τοῦ τυφλοῦ ὑπόθεσιν μετὰ
τῶν αὐτῶν περιστάσεων καθιστοροῦσι
καὶ οἱ δύο ἄλλοι εὐαγγελισταί, ὁ Ματ-
θαῖος δηλονότι καὶ ὁ Μάρκος· ὁ Ματθαῖος
ὁμως λέγει, ὅτι δύο ἦσαν οἱ ὑπὸ τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ φωτισθέντες τυφλοί. « Καὶ
» ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν
» ὁδόν »· ὅθεν ἀσύμφωνοι φαίνονται οἱ ἅγιοι
εὐαγγελισταί. Ἐὰν ὁμως στοχασθῆς, ὅτι
ὁ μὲν Μάρκος λέγει, ὅτι, ὅταν ὁ Ἰησοῦς
ἐξήρχετο ἀπὸ τῆς Ἱεριχῶ, εὔρε τὸν τυφλόν
καθήμενον εἰς τὴν ὁδόν. « Καὶ ἐκπόρευο-
» μένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχῶ, καὶ τῶν μαθη-
» τῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τι-
» μαίου, Βαρτίμαιος, ὁ τυφλός ἐκάθητο παρὰ
» τὴν ὁδόν »· ὁ δὲ Λουκᾶς ἰσορεῖ, ὅτι, ὅταν ὁ
Ἰησοῦς, ἐγγίσας εἰς τὴν Ἱεριχῶ, ἐμελλεν

εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, τότε εὔρε τὸν τυφλόν
καθήμενον ἐν τῇ ὁδῷ. « Ἐν τῷ ἐγγίζειν
» τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχῶ, τυφλός τις ἐκά-
»θητο παρὰ τὴν ὁδόν »· τότε βλέπεις, ὅτι
οὐχὶ εἷς, ἀλλὰ δύο ἦσαν οἱ τυφλοί· τού-
των δὲ τὸν μὲν ἕνα, περὶ οὗ λαλεῖ ὁ Μάρ-
κος, συνήνητησεν ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἐξερχό-
μενος ἀπὸ τῆς Ἱεριχῶ, τὸν δὲ ἕτερον περὶ
οὗ λαλεῖ ὁ Λουκᾶς, εἰσερχόμενος εἰς τὴν
αὐτὴν πόλιν Ἱεριχῶ· καὶ τοῦ μὲν ἐνός τὸ
ὄνομα ὁ Λουκᾶς ἐσιώπησε, τοῦ δὲ ἑτέρου
ὁ Μάρκος ἐφάνερωσε, εἰπών, « Υἱὸς Τι-
» μαίου, Βαρτίμαιος »· καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος,
ἄσκις καὶ πρὸ τοῦ Μάρκου καὶ πρὸ τοῦ
Λουκᾶ ἔγραψε τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ, συμ-
περιέλαβεν ἐν τῇ αὐτῇ ἱστορίᾳ καὶ τοὺς
δύο τυφλοὺς, καθότι τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τοὺς
δύο συνέβησαν, ὁ δὲ Μάρκος ὕστερον κατὰ
μέρος τὰ περὶ τοῦ ἐνός μόνον ἰστόρησεν,
ὡσαύτως καὶ ὁ Λουκᾶς τὰ περὶ τοῦ ἑτέ-
ρου μόνον, εἰπών, ὅτι ὁ τυφλός οὗτος, κα-
θήμενος παρὰ τὴν ὁδόν, ἐζήτηε ἐλεημο-
σύνην.

Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευο-
μένου, ἐπυθάνετο, τί εἶη τοῦτο.
Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

Ἐξ ὀλοκλήρου τυφλός ὑπῆρχεν οὗτος
ὁ ἄνθρωπος· διότι οὐδὲ τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν ἔβλεπεν οὐδὲ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ,
τὸ διερχόμενον διὰ τῆς ὁδοῦ, ὅπου αὐτὸς
ἐκάθητο· μόνον δὲ τὸν κρότον καὶ τὸν θό-
ρυβον τοῦ πλῆθους τῶν συνακολουθούντων
τῷ Χριστῷ, καὶ διερχομένων δι' ἐκείνης
τῆς ὁδοῦ ἀκούσας, ἠρώτησε, Τί ἐστι τοῦ-

Λουκ. 18,
35.Ματ. 10,
20.Μαρκ. 10,
46.Λουκ. 18,
36.

37.

το; ἀπεκρίθησαν δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ περιεστῶτες, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει.

Καὶ ἐδόθησε, λέγων, Ἰησοῦ υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ πρόγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν, υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με.

Βλέπε πίστιν, προθυμίαν καὶ ἐπιμονήν! ἐπίστευσεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δύναται φωτίσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· ὅθεν, μαθὼν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἐκείθεν διαβαίνων, εὐθὺς μετὰ πόθου ψυχῆς καὶ προθυμίας μεγάλης ἐκραύγαζε μεγάλη τῆ φωνῇ « Ἰησοῦ » υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με ». Δεδιδραχμένος ὑπῆρχεν, ὡς φαίνεται, τῶν ἀγίων προφητῶν τὰς προρρήσεις, αἵτινες προκατήγγειλαν, ὅτι ὁ τοῦ κόσμου σωτὴρ γεννηθῆναι ἔμελλεν ἐξ οἴκου καὶ πατριάς Δαβίδ· πισεύσας, δέ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς χριστὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ τῶν προφητῶν καταγγεληθεὶς, ἐκραύγαζε θαρσαλέως « Ἰησοῦ υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με ». Καὶ οἱ μὲν διαβαίνοντες ἐπέπληττον καὶ ἤλεγχον αὐτόν, προστάττοντες ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δέ, ἐπιμένων ἀνένδοτος εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, πολλῶ περισσότερο ἐκραύγαζεν « Υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με ».

Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων. Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

Εἰσήκουσεν ὁ φιλόανθρωπος τὴν ἐλεεινὴν φωνὴν τοῦ τυφλοῦ· εἰσήκουσε τὸ « Ἐλέησον με, υἱὲ Δαβίδ »· ὅθεν ἐστάθη, καὶ οὐκ ἐπεριπάτει· σταθεὶς δὲ ἐκέλευσεν ἵνα φέρωσι τὸν τυφλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἔστησεν αὐτὸν πλησίον αὐτοῦ, τότε ἠρώτησεν αὐτόν, Τί θέλεις ἵνα ποιήσω σοι; ὁ δὲ τυφλὸς ἀπεκρίθη, Κύριε, τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου θέλω, τοῦτο θέλω παρὰ σοῦ, ἵνα ἀνοίξῃς τὰ ὄμματά μου, ὅπως ἴδω τὸ φῶς. Ἄλλ' ἄρα γε ἠγνοεῖ ὁ θεάνθρωπος τί ἐζήτηε ὁ τυφλός; Ἄπαγε! αὐτός, ὡς θεὸς ἀληθινός, καὶ τοὺς κρυπτοὺς διαλογισμοὺς τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων ἐγνώριζεν· ἔδειξε δὲ τοῦτο, ὅταν ἐφανέρωσε τοὺς διαλογισμοὺς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, οἵτινες « διελογίζοντο ^{Ματ. 16,} » ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες, « Ὅτι ἄρτους οὐκ ^{7.} » ἐλάβομεν »· ὁμοίως καὶ τοὺς διαλογισμοὺς τῶν γραμματέων, οἵτινες ἦσαν καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, « Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας »; ἠρώ- ^{Μάρκ. 2,} ^{7.} τησε δὲ αὐτόν, πρῶτον μὲν ἵνα δείξῃ, ὅτι εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀναγκαία ἐστὶ καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς τοῦ ἀνθρώπου θελήσεως· δεῦτερον δὲ ἵνα πάντες οἱ περιεστῶτες, ἀκούσαντες καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ σώματος τοῦ τυφλοῦ, ὅτι τυφλὸς ἐστὶ καὶ ζητεῖ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, μηδὲ ἄλλως ἀμφιβάλλωσι περὶ τῆς θαυματουργικῆς ἰατρείας αὐτοῦ· τρίτον δέ, ἵνα φανερῶσῃ, ὅτι οὐκ ἄλλο, ἀλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ ἐζήτησεν, ἔλαβεν ὁ τυφλός, ἐκ τούτου δὲ φανερωθῆ καὶ ἡ πίστις αὐτοῦ· αὐτὸς ἦν οὐ μόνον τυφλός, ἀλλὰ καὶ πάμπτωχος, διότι, καθήμενος ἐν τῇ ὁδῷ, ἐζήτηε ἐλεημοσύνην· ὅθεν οἱ παρόντες ἐδύναντο ὑποπτευθῆναι, ὅτι

αὐτῶν,
38.
39.

Λουκ. 18,
40.
41.

κραυγάζων τὸ « Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με », οὐκ ἐζήτηε παρὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ φῶς αὐτοῦ, ἀλλ' ἐλεημοσύνην, καθὼς καὶ παρὰ τῶν ἄλλων, τῶν ἐκεῖθεν διαβαιόντων· ἐρωτηθεὶς δέ, καὶ εἰπὼν, ὅτι ζητεῖ τὸ φῶς αὐτοῦ, ἀφείλε πᾶσαν ὑποψίαν, καὶ ἔδειξεν εἰς πάντας τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν αὐτοῦ.

Λουκ. 18,
42.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

43.

Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

Ὁ φωτισμὸς τοῦ τυφλοῦ ἐστὶ μία ἀποδείξις μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλλων, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐστὶ θεὸς ἀληθινός· διότι τίς ἄλλος δι' ἐνὸς μόνου προστακτικοῦ λόγου δύναται ἀνοῖξαι τοῦ τυφλοῦ τὰ ὄμμα-

τα καὶ φωτίσαι αὐτὸν εἰμὴ εἷς μόνος ὁ παντοδύναμος θεός; Ἀνάβλεψον, εἶπεν· φωνὴ ἐστὶν αὕτη παντεξούσιος, φωνὴ θεοῦ· ἐκεῖνος ὁ θεὸς ὁ ἀληθινὸς καὶ δημιουργός, ὅστις εἶπε, « Γενηθήτω φῶς », καὶ ἐγένετο Γεν. 1, 3· εὐθὺς τὸ φῶς, ὁ αὐτὸς εἶπεν, Ἀνάβλεψον, καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἐφωτίσθη ὁ τυφλός. Βλέπε δὲ πῶς ὁ μὲν θεάνθρωπος κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτοῦ, ἀποδοὺς τὸ θαῦμα οὐχὶ εἰς τὴν θαυματουργὸν αὐτοῦ δύναμιν, ἀλλ' εἰς τὴν πίστιν τοῦ τυφλοῦ « Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε », ἐδίδαξε τὴν φυγὴν τῆς φιλοδοξίας· ὁ δὲ ἰατρευθεὶς τυφλός, αἰσθανθεὶς τῆς εὐεργεσίας τὸ μέγεθος, ἔδειξε τὴν ἐγγνωμοσύνην αὐτοῦ, δοξολογῶν μὲν τὸν θεόν, ἀκολουθήσας δὲ τὸν εὐεργέτην αὐτοῦ Ἰησοῦν· ἀλλὰ καὶ ὁ λαός, ἰδὼν τὸ ἐξαισίον θαῦμα, ὑμνους προσέφερον εἰς τὸν θεόν καὶ δοξολογίας.

